

dende end ved de kommunale Valg nu", og Landstinget vilde blive "en udpræget Representation for ensidige Krav fra Kommunerne." Og som Højres Ankepost Nr. 2 hedder det: "Lige saa lidt kan Flertallet billige den Maade, hvorpaa Regeringsforlaget søger at løse Uoverensstemmelser mellem Folketing og Landsting angaaende Finansloven." Videre udtales det, at ved den foreslaaede Fællesafstemning vilde Landstinget ved sit halyt saa store Medlemstal paa Forhaand være henvist til at lukke under for Folketinget. Begge disse af Højre den Gang paaankede Ordninger er nu foreslaaede helt omændret i Flertallets Indstilling og i Mindretallets med, idet begge i Stedet for det kommunale Grundlag indfører en Alderscensus og i Stedet for Fællesafstemning om Uoverensstemmelser paa Finansloven grundlovsfæster midlertidige Finanslove. Det lyder jo stadig fra den konservative Side og vil vedblivende lyde i den kommende Tid, at de Konservative under Forhandlingerne ingen som helst Indrømmelser har kunnet opnaa, der har ingen Forhandling været, Flertallet har kun dikteret. Jeg henviser til, hvad enten man kalder det Indrømmelse eller ej — det er jo ikke Hovedsagen —, at netop de to Hovedindvendinger, Landstingets Højre i sin Betænkning rejste mod det foreslaaede nye Landsting, er borte af det foreliggende Forslag. De er erstattede med en Alderscensus, som alle i Fællesudvalget har været enige om at sætte til 35 Aars Alderen, og med Regler om midlertidige Finanslove.

Ved de to første Behandlinger, Grundlovsforlaget har haft her i Tinget, har jeg paa mit Partis Vegne udtalt, at vi nærede Betænknelighed ved Forslagets kommunevalgte Landsting, og at vi her tog Forbehold. Det er mig derfor særlig kært her at kunne anbefale Flertallets Indstilling, hvor alle Grundlovspartierne har samlet sig om i Stedet for at grunde Landstinget paa en Alderscensus. Det er vor Overbevisning, at der ved denne Ordning i Forbindelse med de meget indsnævrende Regler for Landstingets Opløsning og ved Ophævelsen af den foreslaaede Fællesafstemning skabes et Landsting paa den almindelige Valgrets Grund, som har gode Betingelser for at være prøvende, overvejende, regulerende.

Naar nu Valgkampen kommer om faa Dage, vil der lyde mange rystende Ord om det Landsting, som den nye Grundlov giver os. Det er jo Angst og Forskrækkelse, som Modstanderne vil søge

at mane frem, det er den Toneart, der vil blive holdt, der vil blive talt om det "demagogiske" Landsting o. s. v. Som jeg gjorde det for Folketingets Vedkommende, vil jeg ogsaa berøre, hvad der med Hensyn til Landstinget er Grundlovspartierne og de Konservative imellem, alt at dømme efter den fra disse foreliggende Fællesindstilling. De Konservative siger jo ikke, at det nuværende Landsting med Privilegierne skal bevares, den Skanse blev straks forladt. Der har været gjort adskillige Forsøg siden. Først det, at for at have Valgret til den halve Part af Valgmændene til Landstinget skulde man ordentligvis have anvendt en voksen, lønnet Medhjælper i sin Tjeneste det sidste Aar eller have en Eksamen eller være Ejer af 6,000 Kr. Dernæst den nye Ordning fra Januar i Aar, at man skulde være 40 Aar og have svaret mindst 20 Kr., 18 Kr. eller 16 Kr. i Skat henholdsvis i København, i Provinsbyerne og paa Landet. Saa den fra Februar, at man skal have fyldt 40 Aar og have svaret mindst 10 Kr. i Statsskat. Og endelig det Forslag, der nu foreligger i de fraværendes Indstilling, og som vil komme til at ligge for ved Valgene, de Konservatives Standpunkt fra April, at man skal være 35 Aar og have svaret Statsskat det forrige Aar.

Om de 35 Aar er vi altsaa enige; hvad der ligger os imellem, er den anden Betingelse. Skat til Staten svarer jo hver Mand i Landet, hver eneste Dag tager Staten sin Skat fra enhver. Det er derfor urimeligt eller umuligt at opstille det Krav, at kun naar man ved Siden af den anden Skatteydelse tillige betaler Skat i den bestemte Form: rede Penge, skal man være berettiget til at være Landstingsvælger. Man kan stille en saadan Betingelse op og finde de søgte konservative Garantier heri, naar man kræver et bestemt Minimum, thi derved siger man: Vi vil bortskære alle, der ikke hører til de velhavende eller til Middelstanden, eller hvor man nu vil trække Stregen. Det gjorde man i den nugældende Grundlov, og Skaberne af denne Grundlov vidste, hvad de tilsigtede dermed, de vidste, hvad de gjorde. Princippet var haardhændet, men det er et Princip. Og selvfølgelig var der en hel Del af det samme i Højres Forslag Nr. 3, Forslaget af Januar, om de 20 Kr.s Skat. Det sagde, at i København bortskærer man 80 pCt. af de Vælgere, der nu har Valgret til Landstinget gennem Valget af den ene Halydel af Valgmænd, og ude